

Nyhedsbrev 46, juli 2018

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagten's Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bojak.bludo@yahoo.dk fra den mailadresse det modtages på.

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

SOMMER SOMMER SOMMER

Påskesøndag 1. april var det vinter... Aprilsnar!; 15 cm sne hjemme hos mig på Lolland. 8. april tog jeg t-shirten af i haven og lod forårssolen lyse på min psoriasisramte krop. Så nu efter 2 måneders sommer er jeg totalt brun og fuld af d-vitamin. Jeg bruger ikke solfaktor, forstår ikke hvorfor ukendt kemi er bedre end solskin. Men det er nok fordi solskin ikke koster penge.

Og sådan er der så meget mens FredsVagten snegler sig gennem dagene, ugerne, månederne med sit stærke, men aldrende og udslidte mandskab m/k, og turisterne vender tilbage til den nordiske sommer og det venlige lille ø-land der peger op mod Skandinavien, selvom Jylland står i den tyske muld.

Sagde jeg 'venlige', jo stadig er vi et venligt og omgængeligt folkefærd i de personlige møder. Men kollektivt har vi overladt venligheden til Støjberg-kompagniet, til Mor Pias stødtropper, til Asocialdemokratiets uværdige efterplapren i manglen på påpegning af sammenhængen mellem krig og flygtninge.

De forstår at uddele et venligt ord, mens vi alle gisper over endnu en absurd urimelighed og smerte der tilføjes mennesker som ikke har gjort noget galt, andet end ikke ha penge nok til at købe sig fri med hjælp fra dyre advokater der kan vride loven.

Ja sådan er der så meget og stadig flere ministre der flyver væk. Dels de uerfarne, de unge, men også de ældre; sidstnævnte som Søren Pind og Brian Mikkelsen; sidstnævnte ramt i overgangen af en korruptionsskandale. Men den går i sin mor og Mikkelsen blir inviteret i studier for at redegøre med charmesmilet skruet på, som om han var legitim.

'Konfirmanden' aka Miljø- og Fødevareministeren skrider efter et par år, så er ministerpensionen sikret. Som finale leverer han en ophævelse af forbuddet mod at sprøjte ved vandboringer. En ærlig borger tager sig til hovedet, en uærlig knokler lidt mere og tjener lidt flere af de gyldne gyssers glæder i materialismens glimmer. Den varme lort gærer.

Flere og flere får den fede ministerpension og lukrative stillinger. Og Statsministeren skraber bunden... hvem mere har vi? Og hvem får vi: Rasmus Jarlov... ja man har de ledere man har fortjent. Folkestyrets fallit.

Okkeja der er så meget. Det meste har jeg glemt fordi det er for overvældende. Jeg stikker hovedet ned i min egen busk hvor der heldigvis er en pæn mangfoldighed af muligheder og kærligheder, mens jeg med vemod tænker på alle de jeg kender og hører om, der ikke har så lun en egen busk. Og de der slet ikke har nogen busk, men må konfrontere volden og destruktionen, nedværdigelsen og ydmygelsen i overgrebene, hver eneste dag. De som lever i egne hvor andre har valgt at føre krigens lede... jeg mangler ord, påføre dem krigens uhyrligheder for egne interessers fremme: profit fx, helt råt: AF KRIG BLIR MAN RIG! Nej!, sagde den unge syrer i gruppen jeg talte til, og rystede på hovedet. Jeg rettede mig selv: Nej ikke du og jeg, men dem der bestemmer og producerer krigen; producerer våbnene, bomberne, hvid fosfor, smadrer andre menneskers verden og samfund. Det er helvedes profitabelt. Så nikkede han og gruppen.

Jo jo jo vist er der så meget at det er for overvældende ubegribeligt... hvad blev der af det venlige folk på de forblæste øer deroppe på toppen af Centraleuropa. De 'indså' i mediemalingen at Morten

Korchs gyldne smørhul på Kærsgården var alvorligt i fare i bølgen af de islamistiske horder som invaderer os. Og så værgede de for sig og accepterede nødvendigheden af at smadre andre menneskers lande med krig. Angiveligt for at udrydde terrorismen i dens reder. Jeg får åndenød af de dumheder vi forventes at æde, og endnu mere når jeg indser at vi kollektivt æder dem som en bitter pille, der måske ikke smager godt, men som desværre er 'nødvendig'. Og i øvrigt er vi jo sååå humane at vi også vil befri dem fra deres åndssvage traditioner og magtstrukturer, og gi dem demokrati og kvinders frigørelse; fordomme og falske plusord står som en hæslig politisk vind om ørerne på os.

Men det har været den solrigeste og varmeste maj nogensinde målt. Hold da op. Jeg for mit vedkommende elsker hedebløge, men andre lider jo under den. Og den var sæføli også i fuldt flor over Trekantpladsen foran kirken, og søhelten Tordenskjold, der er i 'fængsel' inde i gården bag jerngitter. Hen på eftermiddagen var der ikke mere skygge fra kirkemuren, men da gik vi også oftest hjem.

Primo april brændte vi kalenderlyset ned, julen varer jo kun til påske.

Og husk at vi har altid gavn af forsyninger til vores Håbets Ild... som måske er ved at blive skrevet ud af grundlaget! Det er som et symbol på tiden, på fremtiden, den nedslidte stadig formindskede kerneflokk kan ikke byde ind med mere, og til efteråret træder vor solide PH ud af rækkerne for vinteren

Det kan ikke blive ved, lyset brænder ned.

Afleverede opgaver skal fordeles mellem de endnu aktive. Herunder kontakten med kommunen der stiller nye absurde krav til vores stand. De påstår at vi med vores natlogi spærre for folks mulighed for at sidde på bænke.

Igen og igen postulerede vi vor betydning som information i gadebilledet.

Jeres facebook-likes er ikke nok, krigen kræver blod.

← Vi fik tilsendt dette billede af og med en amerikansk turist. Det er taget sidste sommer. De takkede hjerteligt for de gode ord

Rapport fra dag 6032 (24. april – billede til højre)

Kære fredser

I dag kom Jørgen, journalist ved Journalisten tidligere ved Altinget. Han var/er i en læringsproces og spurgte om han måtte interviewe mig med optagelse på sin smartfon. Sæføli måtte han det.

Og mens han var der kom en gruppe unge i 16 års alderen, lignede turister men viste sig at være syrere en stor del af dem. De talte dog udmærket dansk, så det fik han med. Og lige bagefter kom to venlige mænd i 40 års alderen fra Vestjylland hvor de lever af sommerhusudlejning. Meget interesserede og positive.

Hvad er en god dag på FredsVagten?, spurgte han da han interviewede. Det her er en god dag!, svarede jeg.

Og han fik osse vejret med idet kraftige vindstød rev rundt med grejet.

Jeg får et link når han har lavet sin video.

Jeg bemærkede at den ene låsebøjle var gået meget løs og har skrammet gummidækket ved det tilhørende hjul, hvis nogen vil ta en svensknøgle med.

Og så er ICAN-skiltet gået i stykker, og lige da jeg var gået ringede Doris og fortalte at det ene banner var revet lidt itu af et nyt vindstød.

Jeg har planer om snart at lave nogle nye, men indtil videre skal det altså lappes.

Der er tid til mange tanker på en fredsvagt. Og siden når man sidder hjemme ved nettet og tygger drøv på dem. Inges fortid som bibliotekar fornægter sig ikke, der er ikke den dokumentation hun ikke kan finde.

Og hun deler flittigt, som trofaste læsere af dette nyhedsbrev vil vide, sine tanker med os andre.

Vi har alle brug for terapeutiske udladninger af den ophobende harme.

Her lader jeg hende igen få ordet:

Lille oplæg til diskussion om globalisering og krig og Danmark.

Jeg vil gerne starte med analysen af den globale samfundsmæssige tilstand vi lever med i øjeblikket . Der er 2 beskrivelser som jeg tror det er værd at bemærke sig som lønarbejder , almindeligt tænkende menneske eller forældre til voksne arbejds- eller uddannelsessøgende børn eller hvilke ord vi nu foretrækker for at beskrive os selv og vore familier med .

Den ene er en beskrivelse af et stærkt voksende globalt udbud af småjob der sjældent fører til faste ansættelser og mange steder i verden er underbetalte – beskrevet af den engelske økonom Guy Standing i 2017 i en bog der hedder "Prekariatet" om verdens mest sårbare lønarbejdere der lever af dårligt betalte småjob

<https://butik.information.dk/products/prekariatet-guy-standing>

Her i år er der så netop udkommet en analyse af globaliseringen på en anden måde - d.v.s. finanskapitalen, bankerne og virksomhederne i en vedvarende global farlig runddans og nedtur

<https://monthlyreview.org/2018/04/01/a-predatory-system/>

Hvor Guy Standing beskriver hvordan der bliver skabt flere og flere små og usikre job skriver Francois Chesnais om hvordan den finansielle globalisering også har gjort millioner af mennesker verden over til firmaernes globale og store – ja nærmest uendelige arbejdskraftreserve .

Nogle steder – mest i krigs- og konfliktramte lande – er disse ulykkelige mennesker ligefrem blevet "pool"-et sammen i Gulag-lignende lejre f.eks. i Afrika med henblik på salg.

https://www.saxo.com/dk/menneskekoebmaend_loretta-napoleoni_haeftet_9788702212259. Eller de arbejder under slavelignende retsforhold i f.eks. Saudi-Arabien. Desværre ser Francois Chesnais ikke at der er nogen udsigt til at dette globale finansielle & bank-system bryder sammen foreløbigt !

Nåeeeh... hvad har analysen af den nådesløse verden så med Danmark og krig at gøre ? Vi ved jo at dansk fagbevægelse heldigvis kæmper en indædt kamp for at alle der arbejder i Danmark har ordnede og anstændige arbejdsforhold & lønninger – det er én måde at gøre en lille forskel imod verdens elendighed på.

Globaliseringen fører så åbenbart også til krig – en krig om markeder, ressourcer og overherredømmer i verden – en krig som min danske stats ledelser desværre deltager meget livligt og hovedløst i med både tropper, våbenindkøb og handelsblokader mod forskellige af USA udpegede fjender og "slyngel-stater" .

Det har ført til millioner af døde og ekstrem fattigdom i de udpegede slyngelstater. Befolkninger der efter at de er blevet ramt af angrebskrige er sunket ned i noget vore ledere betegner som "fejlslagne stater" .

Nåeeeh... hvad har det så med mig at gøre ... og hvorfor har jeg tilbragt oceaner af tid ude på gaden ved FredsVagten i mere end 6000 dage ???

For mit eget vedkommende er det et spørgsmål om moral ....jeg kan ikke finde ro eller fremtids-glæde ved udsigten til fortsatte krige og sønderbombede byer i kampen om markeder og verdensherredømmer imellem Rusland, Kina & USA.

I det samme tidsrum er det lykkedes mine politikere at starte 4 angrebskrige ... og de er jo eklatant fejlslagne ! Også hvis de blot handlede om egoistisk erobring af markeder , ressourcer og overherredømmer i verden - de eneste danske firmaer der har fået fremgang i ordrebøgerne på dét er våbenfirmaerne. Og de ordrer kommer som underleverancer til våbenindustrien i USA fordi mine politikere har bestilt bombefly derovre. Den danske økonomi har det godt og producerer ellers hovedsageligt civile produkter . Vore arabiske nabolande mod syd og syd-øst (Egypten, Syrien) er blevet skeptiske (bortset fra Saudi-Arabien) – og vil hellere samarbejde om økonomisk udvikling med Kina & Rusland og de venter sig noget positivt af det store ny kinesiske anlægsarbejde "Silkevejsprojektet" igennem centralasien til Kaukasus . Og over vandvejen til Afrika . Men hvad var meningen med at bombe Iraq, Syrien og Libyen ???

I øvrigt : vi mangler glade eller vrede aktivister til at holde FredsVagten bemandet hver dag og I vil være særdeles meget velkomne – bare en enkelt ugentlig vagt vil være meget vigtigt og dejligt for os . MEN : HVAD TANKER HAR I SELV GJORT JER OM DE 16 ÅR MED KRIGENE?? ... FRA AFGHANISTAN TIL LIBYEN ELLER SYRIEN ???

Og igen, da hun rejser denne tråd.

Nu er det jo mig der skriver og udvælger, og jeg udvælger dette fordi det indeholder gode ord mellem os. Selvom vi ikke er enige så er der gode vibrationer.

1. maj dog var der grå vibrationer. Lige netop den dag var det kold blæst og regn fra midt på eftermiddagen, dagen efter vendte sommeren tilbage. FredsVagten var underbemandet og fortrak da luften begyndte at blive våd.

Men som vi plejer van, sendte vi også i år en 1. Maj-hilsen i Arbejderen. Det gav en vis opstandelse som jeg vil dele med jer.

Inge 1. maj

Kære Vagter !

Hjemkommet fra 1. maj ser jeg at vi i dagens nummer af ARBEJDEREN "**Ønsker Alle en god 1. MAJ og en optakt til generalstrejke**" .!!???

Jeg ser indvendigt sådan helt tom ud .... sådan lidt som komikeren Jonathan Spang gør i sit søndags-satireprogram "Tæt på Sandheden " når han citerer besynderlige udsagn fra den forgangne uge som forskellige kendte mennesker har kastet sig ud på twitter med .

Jeg kunne måske forstå det hvis vi opfordrede til generalstrejke mod krig ..... men da vi ikke engang kan mobilisere en gadedemonstration mod de seneste 100 missiler affyret angiveligt sendt imod kemiske fabrikker i storbyer i Syrien 7. april synes jeg vi skal afstå fra at opfordre .

Nåeeeh .... nu er vi ganske vist ret kendte .... men mest for vores vedholdenhed ... en daglig lille synliggørelse af krigenes ulykker og fredens mulighed .

Jeg vil vælge at ignorere denne 1. maj hilsen ... optakt til generalstrejke ....skal jeg le eller græde ... og for en sjælden gangs skyld glæder jeg mig over at ARBEJDEREN ikke læses af mange . Fagbevægelsen har jo for første gang i min levetid virkelig forstået at stå sammen på en moderne demokratisk måde .... og måske kan der oven i købet skabes noget brugbart for lærerne når de kommunale arbejdsgivere får sat sig ind i hvor lang tid der behøves for at forberede undervisning og gennemse elevernes arbejder og kommentere på dem . Og især fordi - som Minna og jeg diskuterede - de kommunale arbejdsgivere ikke som ministrene og Folketinget har nogen personlig "ære" af at have strikket den ny folkeskolelov sammen.

Forbavset ..... men kærlig hilsen

Kristian 2. maj

Måske menes der at generalerne vil strejke, fordi de er imod altid at skulle i væbnet krig, inden og uden at alle diplomatiske samtaler og konsultationer er forsøgt?!

Fh.Kristian

Inge 2. maj

Ja naturligvis !!! : det kan jo ikke være andet end en opfordring til generalerne ....

Bo 4. maj

kære Inge

jeg fik jo igen igen overladt opgaven.

Og mit sind er fyldt med konfrontation mod de falske magthavere.

Og svaret på en lockout må nødvendigvis være en generalstrejke i erkendelsen af hvor meget vi blir kørt i grøften hvis vi knækker nakken på deres selektive lockout... jeg sidder i en erklæret sikkerhedstjeneste og vil være undtaget. De skalter og valter som de vil.

Og hvis vi (jeg) skal tro på nogen forandring er det hvis strømmen af utilfredshed ku samles til en stormflod der fejer de falske magthavere ud og genkalder livets egentlige værdier; kærlighed og solidaritet, ro og beskedenhed.

Stormen skal feje al den selvfede tomme materialistiske pseudoglæde ud. (håbet er jo lysegrønt... og især her primo maj)

Og stormen kunne rejse sig ved generalstrejke.

Jeg ved det er romantiske revolutionsdrømme, men osse en reminder til Arbejderens læsere at revolutionen er en nødvendighed, resten er at tro på at demokratiet stadig fungerer. For mig at se gør det ikke og derfor må der mere krasse midler til at få det genskabt. En tøjling af kapitalens enerådighed er ikke gratis. Kampen koster. Demokratiet skabes ikke på tinge; det skabes på gaden.

De nærmere taktiske overvejelser overlader jeg gerne til dem der følger med i nyhedsstrømmen. Men så må nogen anden skrive annoncen næste gang.

kram

Minna 5. maj 2018

Kære Bo og Inge

Jeg vil lige støtte Bo: vi gav ham jo nemlig frie hænder, så er det ikke rimeligt at kritisere bagefter. Det gav også et lille gib i mig da jeg så vores 1. maj-hilsen. Først tænkte jeg: øv, den er jo forældet. Så tænkte jeg: godt nok at minde os selv og hinanden om hvad der var - og faktisk stadig er - på spil i OK 18. Siden kom så Kristians glimrende nyfortolkning, så alt i alt har jeg været rigtig glad for denne annonce. Netop vi vil godt nok gerne have generalerne til at strejke! men det er de nok mellem de sidste der gør.

De kærligste hilsner fra Minna

som går og slår græs for at her kan være tjekket når I kommer i morgen.

Inge 5. maj 2018

kære Bo !

Jeg har altid elsket forholdet imellem dit følelseliv & dine formuleringer .... det er en gave at kende et menneske som dig ! Specielt for et menneske som mig der altid er flere dage om at finde ud af hvad jeg skulle/gerne ville/kunne have sagt i en situation for 3 dage siden !!!!

Kristian foreslår at jeg kunne læse opfordringen som henvendt til generaler .... men jeg regner nu ikke med at jeg får nogle henvendelser nede på Vagten om hvad dog blev af den ønskede generalstrejke ...

Og det er forår og Minna går pertentligt og slår sit græs fordi nogle stykker af os kommer og prøver at være praktiske ... livet er dog herligt og jeg er dog særdeles heldig at være tilknyttet så humoristiske, forskellige og engagerede mennesker ! Aldrig noget krav at være pæn, praktisk og pinlig !

krammest

Inge

-----.

PERSPEKTIVER

Kan dette samfund stadig reddes? Der er mange jærtegn og meget angst, som gør at vi stikker hovederne i buskene og lader kanonerne tordne.

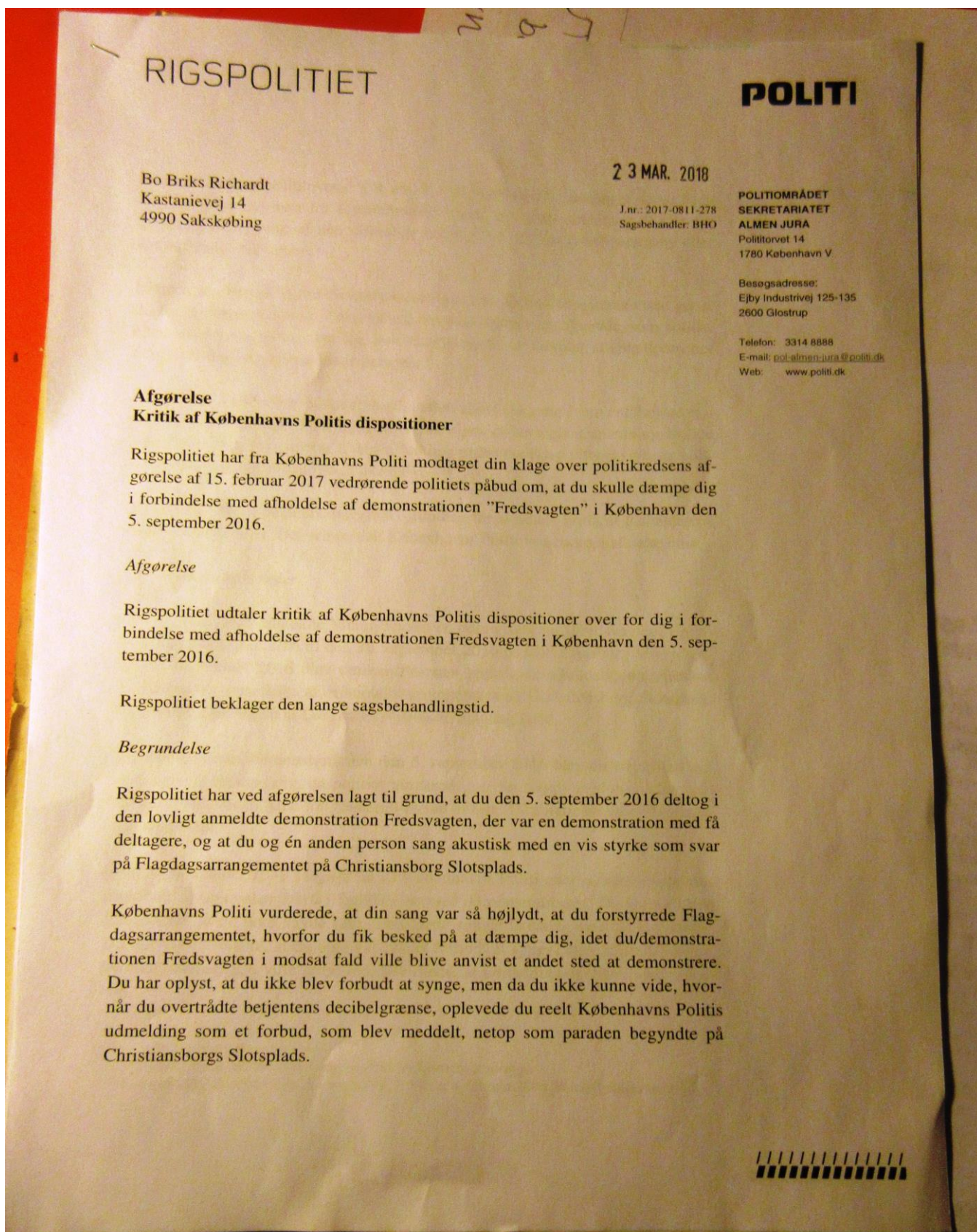
Jeg har som tidligere nævnt også i udstrakt grad stukket hovedet i busken de senere år hvor jeg er blevet velsignet med et nyt hus på det fjerne Lolland; det sku/skal indrettes og omkalfatres.

Så jeg kan egentlig ikke bebrejde nogen. Vi orker ikke se afdriften i øjnene, vi ved ikke hvad vi skal gøre andet end passe hver vores lille tandhjul i maskinen, og bare ha det bedst mulige ud af det i nuet. Så jeg anser Inges ros for at være velment, men synes ikke mere jeg fortjener den.

Og dog blir harmen for stor på det nære plan, og der øjnes en chance for at bide politiet i haserne.

I [vol. 40 af januar 2017](#) omtaler jeg på side 2 en anmeldelse til politiet.

Nu endelig har de afgjort sagen... og denne gang til vores fordel. Juhuuu, retssikkerheden og fornuften fungerer endnu... :-) Så næste flagdag til september... nu har vi papir på at vi må synge...

Jeg (og I) ved at ildhu og stædighed præger vor lille flok som trodser de fysiske realiteter. Vi blir ved til sidste mand er druknet. Og selv med vand op over næsen strider vi os frem i modstrømmen, thi FredsVagten er en udluftningsventil for harmen over krigene og krigsherrerne.

FredsVagten er en ølkasse, en efterhånden ganske kendt ølkasse, som enhver kan stille sig op på med sit budskab; blot det i sin grund er et fredsbudskab.

FredsVagten er et møde med folket, med skoleklasserne, med turisterne, med politikerne, med magthaverne, og pt med Nettobådenes personale ;-)

NYE BLOKERINGER

Nu er der igen kommet et direktiv fra kommunen om at vi ikke må genere nogen med vores grej når det står bag bænke. Det er reelt en utidig anklage da vi ikke generer nogen der vil sidde på bænke, Men der er angiveligt billeddokumentation. Nå det har jeg nævnt. Det er ret utroligt at krigsherrerne kan bruge milliarder på at ødelægge og myrde, mens vores lille seje protest er uhhhh såå generende. Vi vinder aldrig en retssag på det, så vi ignorerer deres påbud. Det har vi før gjort med succes; de er regler, vi er livet :-)

Og om nogle måneder er slotspladsen færdigrenoveret så skal vi vel tilbage.

Vi har fået tilbud fra en kunstner om at lave os et nyt skjul til vores ting om natten. Spændende hvad han kan finde ud af, thi der er på den renoverede plads, så vidt vi kan se, ikke længere noget diskret sted vi kan natlogiere grejet.

Og som en kommentar til klagen over vores 'roderi' finder Inge 23. juni (optakt til Sct Hans?) en del sække med tomme flasker og en mega lort... en elefantlort!, foreslår Inge og påpeger at den kan vi ikke fjerne med vore sædvanlige midler. Thi det skal osse lige siges til kirkens folk m.fl at vi netop rydder op på 'vores' plads.

Måske er det en af de elefanter som Kongehuset har uddelt som hæder til folk der er gode til at undertrykke og herske, som har protesteret ved at smide en kage på et af magthavernes fiine steder. Elefanter er jo kloge... klogere end visse folk.

Flere mails her ved kvartalets slutning diskuterer på hvilken måde vi eventuelt skal slutte projektet, når det bare ikke længere KAN opfylde ambitionen om HVER DAG

Men foreløbig går den ene dag stadig stædigt efter den anden... jeg sagde STÆDIGT.

Lad os alle bede, det er der faktisk brug for.

Og imens løses praktiske problemer som at cykellåsen er gået i udu, og stormøder afholdes.

For mig er der ikke andet at sige end pøj pøj... det er tiltrængt og velment.

Fredskram

Bo (Her med hovedet i en 'busk' der hedder Ægteskabelig Omsorg i Næstved.)

ps: efter redaktionens lukning kommer der et pust af endnu mere varm stædighed som reaktion på undertegnedes pessimisme... et nyt forsøg på en bedre organisering af vagtdækningen... det vender jeg tilbage til i oktober.

